

vas hočem počestiti pred svojimi ljudmi; a zdaj se verníte v ladijo ter ležite in bodíte veličávi (prevzetni). Za jutra jaz pošljem pó-vas, a ví recíte: ne idemo na konjih, niti peš ne idemo, nego ponesíte nas v ladiji! — ter ponesó vas, kakor jim ukažete.“ — Tako je odpustí v ladijo. A Olga velí izkopati jamo veliko in globoko na svojem dvoru zunaj grada. Za jutra Olga pošlje po gostí. Njeni ljudjé pridó k Drevljánom, govoreč: „Olga vas zove na veliko čast.“ Drevljáni rekó: „ne idemo na konjih niti na vozéh, niti peš ne idemo; ponesíte nas v ladiji!“ Kijáni jim odgovoré: „nam je nevolja; knez naš je ubit a knéginja hoče iti za vašega kneza.“ In ponesli so je v ladiji, a Drevljáni so sedéli veličávi zeló. Prinesó je na dvor k Olgi ter je tamkaj vergó v jamo z ladijo vred. Olga jim reče: dobra li vam je čast?“ A oni odgovoré: „pustéje nam je, nego je bila Igorjeva smert!“ Olga ukaže zasuti žive, in tako so je zasuli.

Terdoserčno je stvorila poganska Olga poganskim Drevljánom; pozneje se je pokerstila ter bila knéginja pobožna zeló.

M—e.

Goska in konj.

(Basen.)

Na necem pašniku sta se pasla goska in konj. Goska, misleč, da jo konj prezira, ker ne pogleda na njo, ošabno vzdigne glavo, stegne vrat in s podsmehljivim glasom reče konju: „jaz sem plemenitejša in doveršenejša žival, nego ti, ki moreš samo po zemlji hoditi. Jaz morem hoditi po zemlji, kakor tí, in imam tudi peruti, s kterimi se dvigam v zrak, in če se mi ljubi, razveseljevat se grem na vodo, plavam po ribnikih in jezerih ter hladim se v vodi. Imam svojstva ptičja, ribja in zémeljskih živalij.“

Nejevoljno pogleda konj gosko in odgovori: „res je, pripravna si za zemljo, zrak in vodo, a povsod se kaj slabo kretaš. Leteti moreš, res, ali tako neukretno in težavno, da se ne moreš primerjati skorjančku in lastovici. Tudi v vodo greš, a le pó verhu plavaš, pod vodo ne moreš živeti, kakor berza ščuka in rak, tudi v vodi ne dobivaš hrane. In če po zemlji hodiš, ali bolje, če se ziblješ na širokopodplatnih nogah in z dolgo stegenim vratom na vsacega mimogredočega vpiješ, v posmeh si mu, kdor te vidi. Jaz hodim le po zemlji, a pogledi, kako krasna je moja hoja, kako primerni moji udje, kako zalito moje telo, kako jaka moja moč, kako berz moj tek, da se čudi, kdor me vidi. Rajši sem samo za jedno stvar in v tej doveršen, nego li za več stvarj, a v vseh le — goska.

Fr. K—c.

Lev in levica.

(Basen.)

Lev. Ne ostavlaj mi otroka samega, žena! Slab in šibák je še; lahko se mu zgodi kaj žalega.

Levica. Kdo se prederzne mu storiti kaj žalega? Najmogočnejši si, kralj vsih čveteronožnih živalij, vse se trese pred taboj!

Lev. Kogar se vsi bojé, óni se naj vseh čuva. Zatorej, žena! ne ostavlaj mi otroka samega!